

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010093
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010093.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

P. M.

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., X. V. č. XXXX/X, prechodne Q., Ul. O. XXX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/65/2014-216 zo dňa 11.08.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/65/2014-216 zo dňa 11.08.2014 bol obžalovaný P. M. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry M. H., rod. M., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 12P 38/2006-37 zo dňa 17.07.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2006 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.03.2006 prispievať na výživu svojej dcéry M. H. sumou 2000 Sk (66,39 €) vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky Q. H., rod. C., tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v dobe od 16.12.2012 do 22.06.2013 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko je od 19.03.2012 doposiaľ živnostníkom a hoci v dobe od 16.12.2012 do 22.06.2013 nemal z výkonu tejto podnikateľskej činnosti dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, živnosť neukončil a nepokúsil sa ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nájsť si iné vhodné zamestnanie, čím na výživnom zostal dlhovať matke svojej dcéry Q. H. za obdobie od 16.12.2012 do 22.06.2013 sumu vo výške 398,34 € a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T 65/2012-76 zo dňa 24.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2012 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/14/2013-53 zo dňa 11.12.2013, právoplatným dňa 11.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania uvádzal, že momentálne sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a z odmeny za prácu mu nevychádza, aby mohol uhradiť uvedený dlh, avšak si požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, kedy by sa chcel zamestnať a plniť si vyživovaciu povinnosť, ako aj uhradiť svoj dlh. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie, na ktorom rozhodoval o odvolaní obžalovaného dňa 14.01.2015, pričom mal zistené, že obžalovaný bol dňa 10.09.2014 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Do termínu verejného zasadnutia túto skutočnosť odvolaciemu súdu neoznámil, neoznámil ani to, či si našiel prípadné zamestnanie a uhradil dlh na výživnom. Na adrese, ktorú uviedol na doručovanie písomností, a to Q. Ul. O. XXX, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia neprevzal v odbernej lehote, a preto odvolací súd vychádzajúc z fikcie doručenia podľa § 66 ods. 3 Tr. por. mal splnené podmienky pre konanie verejného zasadnutia bez prítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Až po vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného dňa 15.01.2015 bola odvolaciemu súdu doručená zásielka od obžalovaného, z ktorej vyplýva, že je evidovaný na úrade práce a chce využiť každú pracovnú príležitosť, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný si nebol schopný ani v priebehu štyroch mesiacov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nájsť akékoľvek zamestnanie, resp. prácu s pravidelným príjmom.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní na súde prvého stupňa dal vyhlásenie o vine a súd prvého stupňa toto vyhlásenie prijal, odvolací súd preskúmal výrok o vine podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., iba z hľadiska možného pochybenia súdu prvého stupňa, ktoré by odôvodňovalo podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere pochybenie nezistil.

Odvolací súd však nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu tak, ako sa toho domáhal obžalovaný svojím odvolaním. Súd prvého stupňa pokiaľ sa týka výroku o treste, vykonal všetky potrebné dôkazy a správne uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody aj za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov. Odvolací súd sa so všetkými argumentmi súdu prvého stupňa vyplývajúcimi z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne stotožnil a tieto si osvojil. Obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný a z toho 3-krát pre prečin zanedbania povinnej výživy, pričom jedno odsúdenie má zahladené. Aj odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ za rovnakú trestnú činnosť obžalovaný v minulosti bol 2-krát odsúdený a tresty vykonal, pričom ani tieto nesplnili svoj prevýchočný účel, pretože opätovne sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, súhrnný trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa vo výmere 19 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je trestom primeraným a zákonným k splneniu účelu vyžadovaného Trestným zákonom. Aj zaradenie obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je správne a zákonné.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.